

Golf is peace

Bijna nooit is het een voordeel, maar je als journalist eens goed vergissen kan een zeldzame keer geen nadeel zijn, vooral als je samen met de onheus bejegende Ronald Gaastra meer dan twintig gemeenschappelijke kilometerjaren hebt. Gaastra is die van de medailles.

Gaastra is ook de kwade genius in eerdere verhalen, de slechterik die conflicten zoekt en hele aflossingsploegen boycot, maar ook de hoogst capabele trainer die nu weer een prijs heeft gehaald, en wat voor één.

Die Gaastra heb ik eerst een sms'je gestuurd. Ik weet dat hij geen grote drinker is, maar misschien wil een trainer die is gekielhaald, gevierendeeld en daarna weer in elkaar gegeven omdat hij alsnog op een piëdestal moest worden gezet, wel eens uitslapen de ochtend na een zilveren medaille op het op een na belangrijkste nummer van de Olympische Spelen.

De sms luidde: een verhaal voor de zaterdagkrant? Of hij tijd had? Altijd tijd, Gaastra, maar hij ging naar het golf. Meer zelfs, hij was al onderweg. Gaastra supportert voor Thomas Pieters, en nadat hij klaar was met het zwemmen was hij van plan geweest het hele golf-toernooi te volgen. Alsof ze het erom hadden gedaan: het golfen begon gisteren, vier dagen lang. Gaastra is licht gehandicapt (10) in die sport. Een kenner dus. Toch kon hij maar één dag volgen, want hij moest van het BOIC naar

huis omdat er geen plaats is in het dorp. Na het behalen van die medaille is die er ineens wel en zou hij zelfs een chauffeur kunnen krijgen als hij daar om vroeg. Maar nu wil hij niet meer en vanavond vertrekt hij uit Rio. Zo ken ik hem.

We troffen elkaar bij hole 5. Hij begon te kankeren. Ik liet hem kankeren. Ik legde het uit, hij legde het uit. Ik zei dat hij het niet goed had gedaan (met die estafette). Hij zei dat hij geen verantwoordelijkheid had.

Ik zei ook dat ik was geschrokken toen ik op die achtbaan op het punt was aanbeland dat de helft van mij hoopte dat zijn zwemmer verzoop en de andere helft juichte om de tweede plaats, en dat zo'n innerlijke tweestrijd niet voor herhaling vatbaar is.

Op een moment in het toernooi had hij ook zo'n gevoel gehad. Dat was al te gek, vonden we allebei. Maar zijn grootste spijt was wel dat zijn zwemmer niet iets sneller was

geweest, want dan had ik van Rio naar huis moeten zwemmen in plaats van vliegen. Om u maar te zeggen: het gesprek verliep hartelijk en we namen twee selfies, één met zon en één zonder. De rest leest u morgen in de krant.

Is het een sport?

Golf op de Olympische Spelen, ik was er zo niet voor. Maar dat was het tweede voordeel van veertien holes met Gaastra mee te lopen: deskundige uitleg, op het juiste moment zwijgen, dan weer stilletjes stappen of helemaal stoppen. Mark Twain schreef ooit: "*Golf is a good walk spoiled*", een mooie wandeling verknoeid. Neen hoor, het was een mooie, zeer nuttige wandeling. Het ene moment kreeg ik uitleg over welk shot nodig was, het andere over wat hem allemaal was overkomen in zijn zwembotoop.

Hij sprak vol bewondering over Thomas Pieters, een mooie ranke atleet, maar vond de dikke Thai die bij hem in de *flight* zat ook een heel goede speler. En toen hadden we de klasieke discussie: is golf een sport? Ik zei neen, hij zei van wel. Ik zei dat niet elk spel dat aartsmoeilijk is, daarom ook sport is. We kwamen er niet uit, maar we gingen niet schelden. *Golf is peace*, weg van de kotsende sociale media.

Hoort golf op de Olympische Spelen? Dat is een moeilijke. De publieke belangstelling was erg mager, maar het was dan ook nog maar dag één. O ja, dat dit een speciale sport is, kon je zien aan de Belgische *team leader* die met ons meeliep. Die heet Jan Baert, van de familie Baert, van Concentra, van Mediahuis, en nu houden we hierover op, want dat is de concurrentie en anders wordt onze baas pissed.

Om een lang verhaal kort te maken: ik ga na de zomer in Antwerpen een hapje eten met Ronald Gaastra. En als Thomas Pieters en Nicolas Colsaerts het goed blijven doen – ze staan op plaats vier en negen, respectievelijk vier en drie onder par – dan kom ik nog eens terug naar het golf. Ik mis Ronald nu al.

We troffen elkaar
bij hole 5.
Hij begon te
kankeren. Ik liet
hem kankeren.
Ik legde het uit,
hij legde het uit

Sport
► 22-23

Interview met
Timmers:
'Hier ben ik
zo vroeg voor
opgestaan'